

Fattige. Det Endringsforslag, der her foreligger, gaaer ud paa, at alle Forsikringssummer, der ikke naae to hundrede Rigsbaler, skulde være frie; det er altsaa ganske det Modsatte af, hvad han fremhævede. Den ærede Rigsdagsmand gaaer overhovedet kun ud paa at faae hele Lovven forkastet, og det ærede Thing kan være sikker paa, at det ved at følge ham vil naae dette Maal.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning har den ærede Rigsdagsmand Ordet.

Tscherning: Min Bestræbelse i dette Dilemma gaaer ud paa om muligt at faae Lovven saa god, som det lader sig gjøre, og tillige paa at gjøre det klart, hvor maadelig den er, ialfald den bliver som den er.

L. C. Larsen: Den største Deel af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgkreds (Tscherning) har anført imod Lovudkastet, er saadanne Betragtninger, som lade sig anføre imod enhverjomhelst Stempelpapirlov, og som der derfor ikke er Opfordring til at gaae nærmere ind paa. Det er ganske vist, at en saadan Lov maa indeholde mange Ulempheder; Bestræbelsen gaaer jo ud paa at bringe Penge ind, og man søger altsaa de Gjenstande, som passende kunne belægges med saadanne Afgifter. Navnlige forekommer det mig ikke, at der kan reises nogen Indvending imod, at man søger nye Gjenstande for Beskatningen; naar man vil lempe paa det ene Sted, saa maa man see at skaffe Noget ind paa et andet Sted. I Hertugdømmerne f. Ex. have tidligere endeel Personer været ganske frie for Stempelafgift, jeg veed ikke, om det endnu er saa, men det vilde jo være en naturlig Bevægelse for en Udvikling af Stempeloven, at man udvide den til at omfatte alle Personer, og en ligesaa naturlig Bevægelse er det, at man her søger at finde nogenlunde ligesaa mange Gjenstande og ramme dem paa en lempelig Maade.

Jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) anførte i Anledning af Forslaget under Nr. 44. Han vilde gjøre gjældende, at den Fritagelse for Tilfald fra det Offentliges Side, som nærværende Lovudkast gaaer ud paa at hjemle med Hensyn til Omsætninger af Pantebreve, der udstedes i Anledning af Eiendomsomgang, vilde medføre et reelt Tab i Indtægter for Statskassen. Dette troer jeg ikke vil blive Tilfældet; jeg sætter med Hensyn til de praktiske Følger af dette Forslag overordentlig megen Priis paa denne Bestemmelse, men det er mere betragtet som en formel Rettelse, end fordi jeg troer, at den virkelig vil medføre nogen Afgang i Indtægter. Der er saa mange Grunde, som gjøre, at Creditor ikke vil nøies med at beholde sin Obligation paa en Mand, naar denne ikke længer eier Pantet, og jeg skal til, hvad den høitærede Minister i denne Henseende har bemærket, sige, at der jo i de fleste af Landets Eiendomme — og vi maae ønske, at det bliver endnu mere Tilfældet, end det hidtil har været — indstaaer paa 1ste Prioritet Penge, som tilhøre offentlige Stiftelser, Umyndige, kort sagt det, man kalder faste Penge. Bestyrerne af saadanne Midler ere overordentlig opmærksomme paa at faae nye Obligationer, hvergang en Eiendom skifter Eier; de større Instituter i Kjøbenhavn, som Creditforeningen, Huseier-Creditkassen og Overformynderskabet, vaage derover med en Over, som forekommer mig at gaae for vidt, og jeg troer derfor ikke, at der let vil være Anledning til at befrygte noget Tab af den Forholdsregel, som Lovforslaget foreslaaer. Jeg skal tillige benytte disse Bemærkninger til at ophjse, hvor lidet Betydning det har, som man venter sig af Forslaget under Nr. 66 med Hensyn til Transporter; thi den Omstændighed, jeg nu har omtalt, at der i de allerfleste Eiendomme indstaaer betydelige Capitaler, tilhørende de offentlige Stiftelser og Andre, har tilfølgende, at disse Obligationer aldeles ikke komme i Handelen, saa at Transportfrihed med Hensyn til dem vil være aldeles unyttig; de første Prioriteter ville næsten over hele Landet være paa faste Hæn-